

[Boligministeren.]

ikke staten, der har det. Det er kollegiebestyrelserne, der skal tage de beslutninger, som skønnes nødvendige for at sikre kollegierne. Lykkes det ikke, kan bestyrelsen blive nødt til at beslutte kollegiets likvidation.

Jeg ser med den største alvor på situationen, og jeg har derfor også i mandags haft en drøftelse med kollegianerne og de uddannelsessøgendes organisationer. Det aftaltes på dette møde at nedsætte en snæver arbejdsgruppe med repræsentanter for disse organisationer og boligministeriet med den opgave snarest at udarbejde forslag omkring problemerne i de nye og i de dyre kollegier. Men jeg har også fremhævet, at regeringen ikke har mulighed for hjælpeforanstaltninger, så længe en huslejeaktion står på.

Jens Møller (KrF):

Jeg takker for svaret og for, at der da bliver gjort noget. Men det, man kan ængstes for i denne forbindelse, er jo, at hvis disse bestyrelser for kollegierne finder sig i det i tilstrækkelig lang tid, kommer vi i den situation, at der kommer til at mangle en hel del penge, således at man står over for at skulle likvidere nogle af kollegierne, og så vil vi kunne forudse en ansøgning til finansudvalget om bevilling af disse penge, som altså ikke er kommet ind. Og dér ved vi jo nok, hvordan det går: vi står i en presset situation, og så kommer vi til at betale alligevel. Derfor kunne det være gavnligt, om man fra regeringens side på nuværende tidspunkt ganske klart kunne udtale, at man ikke skal vente at få de penge fra det offentlige.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Det må bero på en fejltagelse hos spørgeren, idet de penge, som staten har ydet og er panthaver for, er bevilget, og går kollegierne konkurs, bliver der altså ikke tale om nye udgifter for staten.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg må beklage, at jeg ikke kan takke ministeren for det svar, han gav. Efter min mening var det ikke noget svar, men en undskyldning for de kollegianere, som ikke har villet betale deres husleje.

Jeg vil gerne uddybe spørgsmålet og spørge boligministeren, om han ikke kunne

tænke sig at pålægge kollegiebestyrelserne at bringe lejelovens regler i anvendelse, således at disse kollegianere enten betaler huslejen eller bliver sat ud af deres kollegieværelser.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Må jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at det, jeg sigter på, er at løse situationen, ikke at trappe den op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Det næste spørgsmål er stillet af hr. Henning Philipsen til justitsministeren.

Er hr. Henning Philipsen til stede? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, skal jeg foreløbig forbigå spørgsmålet.

Af Arentoft (FP) til justitsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvor store de offentlige udgifter er i forbindelse med flytningen af byskilte fra lave til høje galger, hvor ansvaret for denne fejldisponering kan placeres, og hvilke planer der er med hensyn til de mange hastighedsskilte, der er fjernet i forbindelse med byskiltene opsætning?“

(Spm. nr. 38).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge tv-avisen søndag den 16. marts 1975 kl. 19.30, hvor der bl. a. blev vist et klart eksempel på den lave placeringer mangle, vil man overalt i landet ændre placeringen af byskilte fra lave til høje galger. Ihvorvel denne beslutning synes overordentlig tilfredsstillende for bilisterne, er det særdeles utilfredsstillende for landets skatteborgere, at der træffes sådanne administrative bestemmelser, som uvilkårlig medfører øgede offentlige udgifter. Det er derfor af meget stor interesse at få oplyst, hvor en sådan fejlinvesterings ansvar kan placeres.

Arentoft (FP):

Mit spørgsmål er foranlediget af den udsendelse, der var i tv-avisen i søndags, den 16. marts, kl. 19.30, hvor man bl. a. så et eksempel på uhensigtsmæssigheden ved de lave byskilte. At det, der skette, vist i øvrigt ifølge færdselsloven var ulovligt, er en